

СИЛАБУС
Навчальної дисципліни
«ІСТОРІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА»

Національний університет
«ЧЕРНІГІВСЬКИЙ КОЛЕГІУМ»
імені Т. Г. Шевченка

Навчально-науковий
ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ ТА
СОЦІОГУМАНІТАРНИХ
ДИСЦИПЛІН імені
О. М. Лазаревського

Кафедра історії України,
археології та краєзнавства

Освітній ступінь
Галузь знань
Спеціальність
Кількість кредитів
Рік підготовки
Компонент освітньо-професійної програми
Дні занять
Мова викладання
Консультації
Викладач
Контакти

бакалавр
01 освіта/Педагогіка
014 Середня освіта. Історія
5
3 рік, семестр – V
вибіркова частина
згідно розкладу
українська
середа 12–13
Дорохіна Тамара Федорівна
E-mail: tamara-turenok@ukr.net

ОПИС ДИСЦИПЛІНИ

Історія розвитку будь-якої гуманітарної науки (дисципліни) свідчить, що на всіх етапах в її змісті, характері, предметі дослідження присутня проблема пізнання феномену людини, сенсу її буття та перебігу подій навколо неї, чи то пов'язаних чи спричинених внутрішніми або зовнішніми факторами. Вивчаючи «Історію українознавства» дізнаємося, що увага до нього формувалась та зростала у моменти важливих історичних змін в суспільному, національному та державному житті українського народу. «Спостерігається закономірний зв'язок суспільно-політичного, національно-державного, духовного розвитку й активного творчого розвитку українознавства щоразу в якісно нових умовах та змістових вимірах»¹. Отже, *українознавство як комплексна система знань про Україну та українство має власну історію і вона є важливим складовим компонентом науки.*

Вивчення дисципліни сприяє зосередженню уваги молоді на відродженні історичної пам'яті, на створенні на основі уроків минулого передумов для осмислення проблем сучасності, визначення перспектив і шляхів досягнення мети у майбутньому. «Історія українознавства» втілює дві глобальні функції – науково-дослідну і виховну. Освіта і виховання творять майбутнє спільноти, нації, держави. Найефективнішим засобом виховання є розкриття правди історії та буття людей від роду, племені, етносу до нації на засадах правдивої гуманістично-патріотичної науки, науково усвідомленої національної ідеї. Платон свого часу говорив «Покажіть мені систему виховання і я скажу в якій державі ви хочете жити»².

Предметом вивчення «Історії українознавства» є процес формування українознавства як єдиної системи наукових знань про Україну та українство у різні історичні періоди. Особливо значущою в становленні українознавства як науки етнонаціонального самопізнання є Новітня доба, визначена переходом дослідників до вивчення й осмислення буття народу як цілого³.

Програма навчальної дисципліни складається з п'яти змістових модулів:

1. Українознавство – наука про Україну та українство.
2. Об'єктивна зумовленість українознавства як системи знань про Україну та українство.
3. Формування українознавчої науки у ХХ ст.
4. Українознавство за кордоном.
5. Становлення українознавства у часи розбудови незалежної, суверенної української держави.

¹ Історія українознавства / за ред. П. П. Кононенка. К. : «Академвидав», 2011. С. 18.

² Платон. Держава / Пер. з давньогрек. Д. Коваль. К. : Основи, 2000. 355 с.

³ Історія українознавства: Навчальний посібник / за ред. П. П. Кононенка. К. : «Академвидав», 2011. С. 20.

Метою викладання навчальної дисципліни «Історія українознавства» є формування історичної свідомості молоді, в якій поєднуються знання, погляди, уявлення про Україну та українство у їх часопросторовій єдності. Дисципліна допоможе усвідомити нерозривний зв'язок між минулим і сучасністю, традиціями і досвідом різних поколінь українців, спонукає до активної наполегливої праці в розбудові і зміцненні держави, пропагує українськість, вказує на співпричетність до українського культурно-інформаційного простору.

У процесі ознайомлення з історією українознавства на лекційних та семінарських заняттях студенти отримують знання, навички, досвід самостійної та індивідуальної роботи для виконання практичних завдань, підготовку та проведення різного роду українознавчих заходів, презентацій, написання рефератів, есе, курсових робіт тощо. Формою підсумкового контролю якості знань, навичок, вмінь студентів є екзамен.

Формування програмних компетентностей і результатів навчання

Шифр згідно ОПП	Компетентності
ЗК 02	Здатність зберігати та примножувати культурні цінності на основі розуміння закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство, зберігати баланс між професійним та особистим життям
ЗК 05	Здатність ефективно працювати одноосібно, у складі команди і в мультидисциплінарному оточенні.
ЗК 06	Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології.
ФК 01	Здатність до формування в учнів ключових і предметних компетентностей та здійснення міжпредметних зв'язків.
ФК 09	Здатність орієнтуватися в історичному часі, застосовувати періодизацію як спосіб пізнання історичного процесу, доцільно використовувати категоріально-понятійний апарат і хронологію історичної науки. Здатність розкривати загальну структуру історичної науки на основі взаємозв'язку основних історичних процесів та постатей.
	Здобувач вищої освіти буде здатен Програмні результати навчання*
ПРП 02	Розуміння значення культури як форми людського існування, здатність цінувати різноманіття та мультикультурність світу і керуватися у своїй діяльності сучасними принципами толерантності, діалогу і співробітництва.
ПРП 03	Володіння концептуальними науковими та практичними знаннями та здатністю до критичного осмислення теорій, принципів, методів і понять у навчанні історії.
ПРП 11	Здатність чітко і логічно відтворювати базові історичні знання,

	оцінювати нові відомості, факти, події та інтерпретації в контексті формування в учнів цілісної історичної картини світу.
ПРП 12	Розуміння й використання основних сучасних термінів і положень історичних наук та методики їх викладання, а також здатність аналізувати, порівнювати і класифікувати результати діяльності науковців різних напрямків і шкіл. Знання та розуміння історіографії для аналізу сучасних наукових дискусій із проблем вітчизняної та всесвітньої історії
ПРП 13	Уміння використовувати методологію історії як науки, характеризувати об'єктивно й неупереджено історичні події та постаті різних історичних періодів на підставі критичного аналізу історичних джерел, інтеграції їх змісту, визнання й сприйняття різноманітності їх оцінок.

ЗМІСТ ДИСЦИПЛІНИ

№	Назва теми	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота
Модуль I. Українознавство – наука про Україну та українство				
1	Концептуальні, історичні та теоретико-методологічні основи розвитку українознавства	2		2
2	Передумови становлення та основні етапи розвитку українознавства	2	2	4+3=7
3	Джерельна база та історіографія українознавства	4	2	6+3=9
Модуль II. Об'єктивна зумовленість українознавства як системи знань про Україну та українство				
4	Зародження знань про терени України та її людність у доісторичну добу, період Київської Русі	2	2	4+3=7
5	Козацько-Гетьманська доба в системі українознавства	2	2	4+3=7
6	Творення наукових основ українознавства у XIX ст.	4	2	4+3=7
Модуль III. Формування українознавчої науки у XX ст.				
7	Українознавство в період культурно-національного відродження (1900–1916 рр.)	2	2	4+3=7

8	Вплив національної державності України 1917–1922 рр. на розвиток українознавства	2	2	2+3=5
9	Українознавство в умовах політики українізації 1923–1932 рр.	2	2	4+3=7
10	Роль шістдесятництва у відродженні українознавства (друга половина 50-х – 60-ті рр. ХХ ст.)	2	2	2+3=5
11	Інституювання українознавства.	2	2	2+3=5
Модуль IV. Українознавство за кордоном				
12	Українознавчі науково-освітні центри за кордоном	2		4
13	Українознавча проблематика у працях українців за кордоном	2		4
Модуль V. Становлення українознавства у часи розбудови незалежної, суверенної української держави				
14	Особливості розвитку українознавства у кінці ХХ ст.	2		2
15	Українознавство у період розбудови незалежної української держави	2	4	2+6=8
16	Історія становлення Інституту українознавства при Київському університеті ім. Т. Г. Шевченка та подальша його доля.	2		4
Разом за курс - 150 год		36	24	90

Тематика практичних занять

Змістовий модуль I. Українознавство – наука про Україну та українство (4 год.)

Тема 1 (2). Накопичення знань про Україну та українців. Етапи становлення українознавства (2 год.)

План:

1. Історичні виміри українознавства.

2. Від крає-, країно-, народо-, суспільствознавства до українознавства.
3. Основні етапи розвитку українознавства – вітчизняного й зарубіжного

Тема 2 (3). Українська історія та історіографія українознавства (2 год.)

План:

1. Історична зумовленість формування українознавства.
2. Історіографія українознавства як визначальний чинник систематизації і осмислення знань, становлення науки.

Змістовий модуль II. Об'єктивна зумовленість українознавства як системи знань про Україну та українство (6 год.)

Тема 3 (4). Зародження знань про Україну, її територію і людність (2 год.)

План:

1. Зародження знань про терени України та її людність у передісторичну добу.
2. Пам'ятки писемності раннього Середньовіччя– спектр етноісторії України та українства.
3. Джерела давньоруської доби та Галицько-Волинського князівства як складова частина наукової історіографії українознавства. Провідна галузь українознавства – історіософія.

Тема 4 (5). Козацько-Гетьманська доба в системі українознавства (2 год.)

План:

1. Етнонаціональна консолідація українців у процесі боротьби за свою соціально-політичну та національну незалежність (друга половина XVI – перша половина XVIII ст.). Трагічні сторінки історії українознавства.
2. Джерельна та історіографічна база досліджень доби козаччини.

Тема 5 (6). Особливості та чинники українознавчих досліджень у XIX ст. (2 год.)

План:

1. Етнонаціональні процеси на теренах України за умов бездержавності (кінець XVIII–XIX ст.)
2. Початки творення наукових основ українознавства у першій половині XIX ст.
3. Ідея національно-державного відродження: активізація діяльності інтелігенції з відродження духовно-культурного, наукового та освітнього. Розвиток українознавчих студій.
4. Україна у програмних документах громадсько-політичних товариств, перших політичних партій.

Модуль III. Формування українознавчої науки у XX ст. (10 год.)

Тема 6 (7, 8). Питання українознавства на початку XX ст. (1900–1922 рр.) (4 год.)

План:

1. Українознавство у період культурно-національного відродження 1900–1916 рр.

2. Українознавчі дослідження на початку ХХ ст.
3. Створення та українознавча діяльність товариств: Українського наукового товариства, «Просвіта», НТШ та ін.
4. Українознавча робота в періоди Гетьманату, Директорії, Української академії наук.

Тема 7 (9). Вплив політики українізації на становлення українознавства (2 год.)

План:

1. Політика українізації в національно-культурній сфері.
2. Науково-дослідна діяльність в українознавстві.
3. Українознавство в освітній сфері – загальношкільних та вищих навчальних закладах.

Тема 8 (10). Рух шістдесятництва та відродження українознавства (2 год.)

План:

1. Шістдесятники на захисті національної мови, культури, творчості.
2. Шістдесятництво як чинник українознавчих студій. І. Дзюба, Є. Сверстюк, Д. Павличко, М. Брайчевський, В. Голобуцький та ін.
3. Переслідування інакодумців в УРСР у 1960–1980 рр.

Тема 9 (11). Світочі українознавства. Загальна українознавча бібліографія (4 год.)

Реферативні читання

Модуль V. Українознавства у період побудови незалежної Української держави (4 год.)

Тема 10 (14, 15). Особливості розвитку українознавства в кінці ХХ – на початку ХХІ ст. (4 год.)

План:

1. Конституювання українознавства наприкінці ХХ ст.: проблеми та шляхи їх вирішення.
2. Стан, проблеми, перспективи розвитку українознавства у ХХІ ст.
3. Взаємодія сучасних українознавчих центрів на теренах України та за кордоном.
4. Інституювання українознавства: Наукові товариства, університети, інститути, дослідницькі центри, наукові витання, форуми (презентації).

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

Основна література:

1. Бадзьо Ю. Національна ідея і національне питання. К. : Смолоскип, 2000. 52 с.
2. Баран В.Д., Баран Я.В. Історичні витоки українського народу. К. : Генеза, 2005. 208 с.

3. Баранівський В. Ф. Філософсько-методологічні засади українознавства // Зб. наук. праць НДІУ. К., 2004. Т. II. С. 25–31.
4. Бевз Т.А. Українська державність: ідеологія, політика, практика. (Система народознавства у теоретичних концепціях Н. Григорієва). К. : ПІЕНД, 2004, 247 с.
5. Бичко І.В. Українознавство (точка зору) // Мала енциклопедія етнодержавознавства. К. : Генеза, 1996. С. 145.
6. Борисенко В. К. Провідна роль українознавства у створенні концепції національної культури в Україні // Зб. наук. праць НДІУ. Т. XVI. К., 2007. С. 317–328.
7. Буяшенко В. В. Національна самосвідомість українців: проблема самоідентифікації // Зб. наук. праць НДІУ. К., 2005. Т. IV. С. 144–151.
8. Гавриленко О. П. Екогеографія України: Навчальний посібник. К. : Знання, 2008. 648 с.
9. Гомотюк О. Є. Проблеми української державності у сфері українознавства (до історіографії питання) // Зб. наук. праць НДІУ. К., 2004. Т. II. С. 417–427.
10. Грушевський М.С. Звідки пішло українство і до чого воно йде. К. : [б.в.], 1917. 16 с.
11. Грушевський М. Розвиток українознавчих досліджень та вияви в них основних питань українознавства // Український історик. Т. 27. Число 1–4 (104–107). 1990.
12. Грушевський М. Хто такі українці і чого вони хочуть. К. : «Знання», 1991. 240 с.
13. Дашкевич Я. Українознавство, україністика, україніка. Еволюція понять та їх майбутнє // Другий міжнародний конгрес україністів. Історіографія українознавства. Львів, 1993. С. 3–8.
14. Дністрянський М. С. Етнополітична географія України: проблеми теорії, методології, практики. Монографія. Львів : Літопис; Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2006. 490 с.
15. Донцов Д. Історія розвитку української національної ідеї. К. : Знання, 1991. 48 с.
16. Енциклопедія українознавства: Заг. част. В 3-х т. Словникова част. В 11-ти т. / гол. ред. В. Кубійович. Репринтне вид. слов. частини. Львів, 1993; заг. част. К., 1995.
17. Євтух В., Трощинський В., Попок А. Закордонне українство. К. : ВІК, 2005. 308 с.
18. Єфремов С. Українознавство: показчик потрібнішої для самоосвіти літератури. К. : Друкарня Всеукраїнського кооперативного видавництва, 1920. 64 с.

19. Железняк Н. М. Національна ментальність – визначальний етнічний чинник формування громадянина України // Зб. наук. праць НДІУ. К., 2004. Т. III. С. 440–446.
20. Ідзьо В. С. Українська держава в IX–XII століттях. Львів : СПОЛОМ, 2004. 416 с.
21. Ідзьо В. С. Галицька держава – процеси етнотворення і становлення (III–XII ст.). Львів: Камула, 2005. 352 с.
22. Історія українознавства: Навчальний посібник / За гол. ред. П. П. Кононенка. К. : «Академвидав», 2011. 512 с.
23. Калакура Я. С. Історичні засади українознавства. К. : НДІУ, 2007. 381 с.
24. Калакура Я. С. Методологічний інструментарій українознавця // Збірник наукових праць НДІУ. Том 1. К., 2003. С. 174–182.
25. Касьянов Г. Теорія нації та націоналізму: Монографія. К. : Либідь, 1999. 352 с.
26. Кононенко П. П. Концепція національної система освіти // Українознавство: Концепції, програми, документи., 1995. С. 29–42.
27. Кононенко П. П. Українознавство: Підручник для ВНЗ. К. : Міленіум, 2006.
28. Кононенко П. П., Кононенко Т. П. Українознавство – наука любові, етики, життєтворчості // Збірник наукових праць НДІУ МОН України. Том 1. К., 2003. С. 72–96.
29. Кононенко П. П. Українознавство: проблеми методології // Збірник наукових праць НДІУ МОН України. Том 1. К., 2003. С. 109–114.
30. Кононенко П. П., Токар Л. П., Маляренко Л. П. Українознавство в системі освіти: Довідник джерел з питань змісту, методології та методики викладання. К., 1996.
31. Липа Ю. Призначення України. Львів : Просвіта, 1992. 271 с.
32. Лук'яненко Л. Національна ідея і національна воля. К., 2006. 288 с.
33. Мельник Л. Г. Утвердження ідеї українського національного самовизначення (кінець XVIII – поч. XX ст.): Конспект лекцій. К. : НМК ВО, 1992. 84 с.
34. Мінченко Т. Виховання національної самосвідомості засобами українознавства (з досвіду роботи ЗНЗ №40 м. Чернівці) // Українознавство. 2003. Число 4 (9). С. 160–161.
35. Науковий інструментарій українознавця. Довідник / кер. авт. кол., наук. ред. Токар Л. К. – К., 2012. – 376 с.
36. Національні процеси в Україні: Історія і сучасність. Документи і матеріали: у 2-х част. / за ред. В. Ф. Панібудьласки. К. : Вища школа, 1997. 704 с.
37. Недюха М. П. Українознавство як наука і навчальна дисципліна // Зб. наук. праць НДІУ. К., 2005. Т. VII. С. 13–19.

38. Онищенко І. Г. Етно- та націогенез в Україні (етнополітологічний аналіз). К. : Четверта хвиля, 1997. 239 с.
39. Печеранський І. П. До питання про методологію українознавчих досліджень // Зб. наук. праць НДІУ. К. : Фоліант, 2006. Т. XI. С. 61–67.
40. Плівачук К. В. Від народознавства до українознавства // Зб. наук. праць НДІУ. К., 2003. Т. I. С. 255–259.
41. Римаренко Ю. І. Національний розвій України: проблеми і перспективи. К. : Юрінком, 1995. 272 с.
42. Смолій В. Українська державна ідея XVII–XVIII століть: проблеми формування, еволюції, реалізації. К. : Альтернативи, 1997. 368 с.
43. Таланчук О. Українознавство. Усна народна творчість. К. : Либідь, 1998. 248 с.
44. Токар Л. К. Зміст українознавства: системно-функціональний підхід до структурування знань // Зб. наук. праць НДІУ. К. : Міленіум, 2005. Т. IV. С. 24–32.
45. Токар Л. Мета та завдання українознавства. Національні інтереси // Українознавство. 2007. № 3. С. 89–91.
46. Українознавство: Навчальний посібник для студентів ВНЗ / За ред. М. І. Обушного. К. : Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2008. 627 с.
47. Шевченко В. Українознавство в структурі наук в Україні // Українознавство. 2005. Число 4. С. 210–220.
48. Ярошинський О. Б. Сучасні дослідження української національної ідеї: проблеми, здобутки і перспективи // Українознавство – наука самопізнання українського народу: матеріали X-ї щорічної Міжнародної науково-практичної конфер. 18-20 жовтня 2001 р. / заг. ред. П. П. Кононенко, наук. ред.-упорядн. О. Б. Ярошинський. К. : НДІУ, 2001. С. 36–38.

Допоміжна література:

1. Алексеев В. Этногенез. М. : Высшая школа, 1986. 176 с.
2. Антонович Д. Українська культура. Мюнхен : Український технічно-господарський інститут, 1983. 517 с.
3. Багрянний І. Нац. ідея та націоналізм // Сучасність. 1992. № 4. С. 79–90.
4. Балущок В. Етногенез українців // Народна творчість та етнографія. К., 2002. № 1–2. С. 26–34.
5. Баран В. Д. Етногенетичні процеси на території України в другій половині I тис. н.е. // Етногенез та рання історія слов'ян: Нові наукові концепції на зламі тисячоліть. Львів, 2001.
6. Баран В. Д., Козак Д. М., Терпиловський О. М. Походження слов'ян. К. : Наукова думка, 1991. 144 с.
7. Белінський А. Народ. Нація, держава // Віче. 1994. №9. С. 74–90.

8. Бойко Ю. Шлях нації (Філософ.-світоглядні засади укр. націоналізму). Париж-Київ-Львів: Українське слово, 1992. 126 с.
9. Борисенко В. К. Правда про поліетнічність України // Зб. наук. праць НДІУ. К. : Фоліант, 2006. Т. XI. С. 508–515.
10. Вівчарик М. Національна ідея в контексті розбудови незалежної держави // Розбудова держави. 1993. № 11. С. 59.
11. Вишневський О. Сучасне українське виховання. Педагогічні нариси. Львів : Львів. обл. наук-метод. ін.-т освіти, 1996. 238 с.
12. Горбань Т. Ю. Українознавчі дослідження в системі наукових закладів України. 1918–1928 рр. // Зб. наук. праць НДІУ. К., 2005. Т. VI. С. 426–439.
13. Горенко-Баранівська Л. І. Культура як українознавство. К. : МЕФ, 2003. 156 с.
14. Горенко Л. І. Культурологія як феномен українознавства // Зб. наук. праць НДІУ. К. : Українське агентство інформації та друку «Рада», 2009. Т. XXIV. С. 137–150.
15. Горський В. Історія української філософії: Курс лекцій: навч. посіб. для студ. Вузів. К. : Наук. думка. 1997. 286 с.
16. Грабовський І.М. Ментальність. Особистість. Екологія. К. : Київське братство, 1997. 40 с.
17. Донцов Д. Націоналізм: 3-тє вид. Лондон : Укр. вид. спілка, 1966. 363 с.
18. Єрмоленко С. Я. Мова і українознавчий світогляд. К. : НДІУ, 2007. 444 с.
19. Єфремов С. Історія українського письменства. К. : «Femina», 1995. 688 с.
20. Залізник Л. Походження українського народу. К. : Бібл. українця, 1996. 80 с.
21. Історія української культури / За загл. ред. І. Крип'якевича. К. : Либідь, 1994. 656 с.
22. Кононенко П. П. Український етнос: генеза і перспективи: історичний нарис. Обухів : Гнип, 2003. 519 с.
23. Кресіна І. О. Українська ідея та національна свідомість: адекватність, мрія чи вигадка // Схід. 1997. № 5. С. 39–48.
24. Мишанич О. Українознавство як світова наукова дисципліна // Українознавство. 2002. Число 1–2. С. 32–35.
25. Навчально-виховні програми з українознавства / НДІ інститут [та ін.] українознавства. К. : Знання України, 2001. 330 с.
26. Нельга О. В. Теорія етносу: Курс лекцій: Навч. посібник. К. : Тандем, 1997. 368 с.
27. Огієнко І. Українська культура. К. : Довіра, 1992. 140 с.
28. Пачовський В. Світова місія України // Хроніка-2000. 1993. № 5 (7). С. 184–197.

29. Печеранський І. Предмет та завдання історико-філософського українознавства (До питання про теорію науки) // Українознавство. 2006. № 3. С. 82–89.
30. Півторак Г. Українці: Звідки ми і наша мова. К. : Наукова думка, 1993. 200 с.
31. Піскун В. Політичний вибір української еміграції (20-і роки ХХ ст.): Монографія. К. : МП «Леся», 2006. 672 с.
32. Політологія. Кінець ХІХ – перша половина ХХ ст.: хрестоматія / За ред. О.І. Семківа. Львів : Світ, 1996. 800 с.
33. Радевич-Винницький Я. К. Про методологію українознавства і методологічний статус української мови // Зб. наук. праць НДІУ. К., 2005. Т. V. С. 34–42.
34. Римаренко С. Ю. Самовизначення особи, нації, держави. К. : Видавничий дім «Юридична книга», 1999. 543 с.
35. Сміт Ентоні Д. Націоналізм: Теорія, ідеологія, історія / Переклад з англійської. К. : «К.І.С.», 2004. 170 с.
36. Токар Л. Зміст українознавства. Самопізнання. Україніка. Україністика. Українознавство. Науковий інструментарій українознавства // Українознавство. 2006. 2006. № 2. С. 85–92.
37. Токар Л. К. Українознавство в системі наукових і навчальних дисциплін // Зб. наук. праць НДІУ. К., 2003. Т. І. С. 135–146.
38. Українська етнологія: Навчальний посібник / За ред. В. К. Борисенко. К. : Либідь, 2007. 400 с.
39. Червак Б. О. Український націоналізм: дослідження, інтерпретації, портрети. Дрогобич : Відродження, 1996. 26 с.
40. Яценко Б. Велесова книга – пам'ятка ІХ століття // Хроніка-2000. 1995. № 1. С. 34–58.

Інформаційні ресурси в Інтернеті:

1. Ковпик Світлана. Про посібник Сергія Єфремова «Українознавство». Режим доступу : <http://archive.nndiuv.org.ua/fulltext.html?id=784>
2. Українознавство: **Електронне наукове фахове видання**. Режим доступу : <http://resource.history.org.ua/cgi-bin/eiu/history.exe>. Періодичні та серійні видання
3. Українознавство: Науковий часопис. Режим доступу : http://journal.nndiuv.org.ua/?page_id=2&lang=uk або ukrajinoznavstvo.org.ua
4. Половець В. М. Українознавство. Курс лекцій: навчальний посібник для студентів ВЗО. Режим доступу : [siver-litopis.cn.ua>rab/polovec/ukrainozn.pdf](http://siver-litopis.cn.ua/rab/polovec/ukrainozn.pdf)
5. Українознавство в системі національного виховання. Режим доступу : [osvita.ua>school/method/upbring/363/](http://osvita.ua/school/method/upbring/363/)

6. Методичний портал. Режим доступу : metodportal.net»[Українознавство](http://metodportal.net)
7. Перелік наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук. Режим доступу : <https://mon.gov.ua/storage/app/media/pravodiyalnosti/2018/10/08/perelik-naukovikh-fakhovikh-vidan-12.pdf>
8. Українознавство у структурі наук в Україні. Режим доступу : [refsua.com](http://refsua.com/referat-6614-1.html)»[referat-6614-1.html](http://refsua.com/referat-6614-1.html)
9. Українознавство – основа формування світогляду української молоді. Режим доступу : <http://oblosvita.com/navigaciya/21079-ukrayinoznnavstvo-osnova-formuvannya-svtoglyadu-ukrayinskoyi-molod.html>

ПОЛІТИКА ДИСЦИПЛІНИ

Студент має право:

- вільно висловлювати свої думки усно або письмово, аргументуючи їх знаннями матеріалу курсу;
- вносити пропозиції щодо формування освітньої траєкторії, активізації самостійної пізнавальної діяльності, форм і методів проведення занять;
- отримати консультацію у викладача;
- відпрацювати пропущені заняття, перескласти екзамен у разі не допущення чи усунення під час сесії з поважних причин.

Студент зобов'язаний:

- відвідувати заняття всіх видів відповідно до встановленого дирекцією розкладу, не запізнюватися;
- у разі відсутності на заняттях через хворобу надати відповідну довідку;
- відпрацювати пропущені заняття у визначений викладачем час;
- старанно виконувати завдання, брати активну участь в навчальному процесі;
- набрати під час вивчення дисципліни не менше 35 балів, під час складання екзамену – не менше 60 балів.

Політика академічної доброчесності. Студенти керуються нормами «Положення про академічну доброчесність здобувачів в НУЧК імені Т. Г. Шевченка» (Наказ Ректора № 383 від 27.12.2019 р. зі змінами і доповненнями від 23.12.2020). Дотримання академічної доброчесності студентами передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання;
- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права; надання достовірної інформації про результати власної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.

Політика щодо викладання. Викладання навчальної дисципліни відбувається на засадах гуманізму, плюралізму, поміркованого лібералізму, студентоцентризму.

РОЗПОДІЛ БАЛІВ

Види контролю	Кількість	Бали	Загальна кількість балів
Робота на лекційному занятті	18	-	-
Робота на практичному занятті	12 (10 тем)	4	до 40
Самостійна робота			до 20
Індивідуальна робота			до 5
Колоквіум			до 10
Екзамен			до 25
Усього:			до 100